'GESAMTKUNSTWERK' IN ELSENE

Een tijdje geleden kochten architect Nicolas Schuybroek en zijn vrouw Gwendoline een stadswoning in Elsene. Ze bliezen het pareltje uit de jaren 20 nieuw leven in, onder meer door het in te richten met unieke vintagemeubels van de Zwitserse ontwerper Pierre Jeanneret.

De living, het eetgedeelte en de compacte keuken op de 1ste verdieping. De vintage meubels van Pierre Jeanneret (armfauteuil, eetkamerstoelen en barkrukken), Jean Prouvé (houten schaalstoel) en Charlotte Perriand (houten krukje) bepalen de stijl van het huis. De eettafel is een antiek familiestuk. Links een schilderij uit de jaren 30, een portret van een Brusselse cafébaas, een geschenk van Nicolas' vader voor zijn 15de verjaardag. De trap rechts leidt naar de andere verdiepingen.

[Productie, styling en tekst: Marc Heldens Foto's: Verne]

1. De voorgevel van het herenhuis uit 1920 in Elsene. Ooit was het huis in gebruik als slagerij met daarboven appartementen. **2.** Architect Nicolas Schuybroek **3.** De houten vloer in het salon is origineel aan het herenhuis, net als de witmarmeren schouw. De grijze sofa komt van bij Marie's Corner in Wavre. Ernaast een vintage lamp uit de jaren 50 van de Franse designer Serge Mouille. De messing hanglamp aan het plafond is een ontwerp uit de jaren 50 van Florian Schultz. De spiegel met gouden lijst is een antiek stuk.

Het was even zoeken naar een geschikt pand in hun favoriete wijk, dicht bij de vijvers van Elsene en het groene Ter Kamerenbos, maar uiteindelijk botsten architect Nicolas Schuybroek en zijn vrouw Gwendoline op dit charmante herenhuis in Elsene. Nicolas: 'Het pand had een bijzondere gevel en bood bovendien voldoende ruimte. Beneden was zelfs nog plaats voor mijn bureau.' In de woning huisden vroeger onder meer een restaurant en een slagerij. De typische tegels beneden, die Nicolas' bureau een origineel cachet geven, herinneren nog aan die periode. Door de jaren heen was het huis echter behoorlijk uitgeleefd geraakt en alle verdiepingen waren opgedeeld in kleine appartementen. Nicolas renoveerde de oude stadswoning volledig. De uitdaging bestond erin de essentie van de kamers, de ruimtelijke verhoudingen en de gebruikte materialen te respecteren en daar zijn eigen 'handtekening' als hedendaagse architect aan toe te voegen.

Voor dit privéproject was Nicolas' vrouw een goed klankbord. Gwendoline: 'Het huis vertelde zijn eigen verhaal. Daarom wilden we allebei het volume en de charme van het klassieke herenhuis behouden. Warmte toevoegen aan het geheel, dat was ook essentieel voor mij.' Zowel de ingang, het trapportaal, de marmeren haardpartij, de plafonds van stucwerk als de originele eikenhouten parketvloer hebben we met een beperkt budget in eer hersteld. De basis van het herenhuis kreeg een vanzelfsprekende eenvoud mee, in combinatie met een persoonlijke touch. Als een soort 'Gesamtkunstwerk' uit de Bauhaus-periode waarbij alles met aandacht ontworpen werd, van het gebouw zelf tot aan de deurklink.

Bij het inrichten hielden Nicolas en Gwendoline zich aan een simpel grafisch kleurpalet: matwit in combinatie met donkere tinten. De meubels zijn een mix van antiek, moderne klassiekers en bijzondere vintagestukken van Pierre Jeanneret - een neef van Le Corbusier - ontworpen voor overheidsgebouwen in het Indiase Chandigarh. Nicolas: 'Ik ben een grote fan van mid-century meubels. In de loop van de tijd hebben we al enkele prachtige exemplaren van onder meer Serge Mouille, Charlotte Perriand, Pierre Jeanneret, Jean Prouvé en Pierre Paulin op de kop kunnen tikken. De houten fauteuil 'Anthony' van Jean Prouvé die in de woonkamer staat bijvoorbeeld is een uniek object, net als de meubels van Pierre Jeanneret. Ik heb die ontwerpen een aantal jaren geleden gekocht omdat ze van een ongekende schoonheid zijn. Nieuwe aankopen wissel ik geregeld, maar deze meubels zal ik niet zo gauw van de hand doen.' ■

▸ **ns-architects.com**

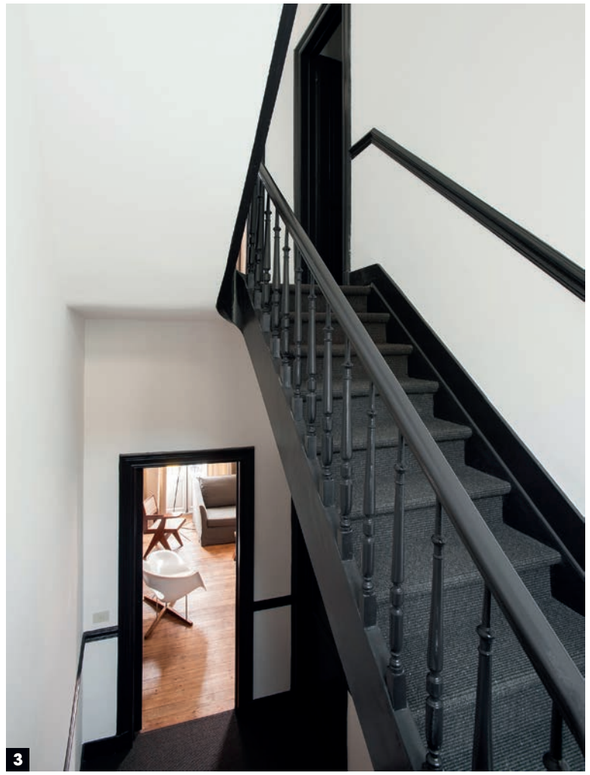

1. Een bijna-plafondhoge boekenkast vult het linker gedeelte van de living. In de leeshoek staat de houten vintage 'Chandigarh/classroom' stoel van Pierre Jeanneret uit 1955. Daarnaast de witte 'La Chaise' van Charles en Ray Eames bij Vitra.
2. Opbergschalen 'When Objects Work' van Vincent van Duysen sieren de ingetogen, witbetegelde keuken. De chromen waterkraan komt van Czech&Speak UK.
3. De originele trap werd totaal zwart geschilderd en opnieuw bekleed. Beneden nog een glimp van de living met 'la Chaise' van Charles en Ray Eames.
4. De compact ingerichte keuken is een ontwerp van architect Nicolas Schuybroek. Als materialen koos hij witte tegels met een zwarte voeg en daarbij donkergrijze keukenkasten in een matte finish. De twee vintage hanglampen uit de jaren 60 boven de bar van glas en messing, zijn een ontwerp van designer Hans-Agne Jakobsson. De eetkamerstoelen op de voorgrond, vintage uit 1954, komen uit de collectie 'Chandigarh' van Pierre Jeanneret.

1. Ook in de badkamer koos Nicolas voor een ingetogen, moderne sfeer. Simpele witte wandtegels in combinatie met een witmarmeren vloer. Stoel 'Standard' komt uit 1950 en is een ontwerp van Jean Prouvé. Douchegarnituur van Czech&Speak UK.
2. Op de houten ladenkast, een 19de eeuws stuk uit Engeland staan rode opbergdozen uit dezelfde periode die Nicolas in Jaipur vond. De linkse foto nam Nicolas zelf op inspiratiereis naar Chandigarh/India.
3&4. Vanuit de zwartgeschilderde open dressing zie je de masterbedroom. Aan het plafond een vintage lamp uit de jaren 50 van Serge Mouille. Op de achtergrond staat een lederen fauteuil 'F444' van Pierre Paulin voor Artifort.

De stijl van architect Nicolas Schuybroek in optima forma; eenvoud, verstild, ingetogen, een grafisch spel en modern van uitstraling. Witte wasbak van Alape met chromen kranen van Czech&Speak UK. De twee foto's maakte Nicolas Schuybroek zelf: links een detailopname van het Joods Memorial in Berlijn. Rechts een detailopname van 'Convent de la Tourette' van de Franse architect Le Corbusier.